

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2008 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia NSA – Henryk Ozóg (spr.)
Sędziowie	Sędzia WSA – Małgorzata Masternak-Kubiak Sędzia WSA – Wanda Wiatkowska-Ilków
Protokolant	Magdalena Dworszczak

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 19 września 2008 r.

sprawy ze skargi Wojewody ██████████

na uchwałę Rady Gminy ██████████

z dnia ██████████ r. nr ██████████

w przedmiocie regulaminu określającego wysokość i szczegółowe warunki przyznawania dodatków oraz innych składników wynagrodzenia nauczycielom zatrudnionym w placówkach oświatowych prowadzonych przez Gminę w 2008 roku.

- I. **stwierdza nieważność paragrafów: 3 ust. 7, 4 ust. 2, 5 ust. 6, 6 ust. 2 pkt 3, 6 ust. 4 we fragmencie „faktycznie przepracowane w tych warunkach” oraz 10 ust. 1 pkt 2. tej uchwały,**
- II. **zasądza od Gminy ██████████ na rzecz Wojewody ██████████ kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego,**
- III. **orzeka, iż wymieniona uchwała w części dotyczącej postanowień wskazanych w pkt 1, wyroku nie podlega wykonaniu.**

UZASADNIENIE

W dniu [REDAKTOWANE] r. Rada Gminy [REDAKTOWANE] działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zm.; dalej ustawa o samorządzie gminnym), art. 30 ust. 6 i art. 54 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U z 2006 r. nr 97, poz. 674 ze zm.; dalej Karta Nauczyciela) podjęła uchwałę nr [REDAKTOWANE] w sprawie regulaminu określającego wysokość i szczegółowe warunki przyznawania dodatków oraz innych składników wynagrodzenia nauczycielom zatrudnionym w placówkach oświatowych prowadzonych przez Gminę [REDAKTOWANE] w 2008 r.

W uchwale tej Rada Gminy postanowiła m. in., że: dodatek funkcyjny nie przysługuje nauczycielom: stażystom w okresie odbywania stażu, za okres urlopu na poratowanie zdrowia, w okresie przybywania w stanie nieczynnym (§ 3 ust. 7), dodatek za wysługę lat przysługuje nauczycielowi w pełnej wysokości także w okresie przebywania nauczyciela na urlopie dla poratowania zdrowia oraz zwolnieniu lekarskim (§ 4 ust. 2), dodatki funkcyjne nie przysługują w okresie nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, w okresach za które nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze oraz od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel zaprzestał pełnienia stanowiska kierowniczego, wychowawstwa lub funkcji z innych powodów, a jeżeli zaprzestanie tego pełnienia nastąpiło pierwszego dnia – od tego dnia (§ 5 ust. 6); dodatek za trudne warunki pracy przysługuje w okresie faktycznego wykonywania pracy za które przysługuje wynagrodzenie liczone jak za okres urlopu wypoczynkowego (§ 6 ust. 2 pkt 3); dodatek za warunki pracy przysługuje za faktycznie przepracowane w tych warunkach godziny zajęć proporcjonalnie do liczby godzin zrealizowanych w takich warunkach w stosunku do liczby godzin obowiązkowego, tygodniowego wymiaru godzin (§ 6 ust. 4); nauczycielom przysługuje wynagrodzenie dodatkowe za sprawowanie opieki nad dziećmi wyjeżdżającymi do innych miejscowości w ramach zielonych szkół – jak za 10 godzin ponadwymiarowych tygodniowo (§ 10 ust.1 pkt 2).

Wymienione wyżej przepisy uchwały zostały zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu przez Wojewodę Dolnośląskiego, który zarzucił naruszenie: art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela w wyniku przekroczenia ustawowego upoważnienia do określenia wysokości stawek dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy oraz szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków nauczycielom; art. 30 ust 6 Karty Nauczyciela w związku z art. 80 Kodeksu

Pracy poprzez przekroczenie ustawowego upoważnienia do określenia wysokości stawek dodatku za warunki pracy oraz szczegółowych warunków przyznawania tego dodatku nauczycielom; art. 30 ust. 1 i art. 35 ust. 2 Karty Nauczyciela poprzez przekroczenie ustawowego upoważnienia do ustalenia szczegółowych warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe.

Wojewoda wniósł o stwierdzenie nieważności § 3 ust. 7, § 4 ust. 2, § 5 ust. 6, § 6 ust. 2 pkt 3, § 6 ust. 4 we fragmencie „faktycznie przepracowane w tych warunkach” oraz § 10 ust. 1 pkt 2 tej uchwały, jak również zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi podniósł, iż zgodnie z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela rada gminy posiada kompetencje do określenia corocznie, w drodze regulaminu, m. in. wysokości stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków. Podkreślił, iż ustawodawca wprowadził przyznał radzie gminy uprawnienie do stanowienia szczegółowych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia nauczycieli, ale wyłącznie jako rozwinięcie ogólnych warunków przyznawania tych dodatków. Zdaniem Wojewody zapisy przywołanych wyżej § 3 ust. 7, § 4 ust. 2, § 5 ust. 6, § 6 ust. 4 oraz § 6 ust. 2 pkt 3 uchwały nie stanowią ani o wysokości dodatków: motywacyjnego, za wysługę lat, funkcyjnego, za trudne warunki pracy, jak również nie stanowią o szczegółowych warunkach ich przyznawania, a dotyczą kwestii wypłacania poszczególnych składników wynagrodzenia, jakimi, zgodnie z art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela, są wyżej wymienione dodatki. Podniósł również, iż w przypadku dodatku za wysługę lat kompetencja rady gminy jest ograniczona przez ustawodawcę do uregulowania kwestii wysokości czy szczegółowych warunków jego przyznawania, ale także przez konieczność uwzględnienia art. 33 Karty Nauczyciela, gdzie ustawodawca sam rozstrzyga o kwestii wysokości tego dodatku, a ministra do spraw oświaty i wychowania upoważnia do określenia przypadków zaliczania okresów zatrudnienia oraz innych okresów uprawniających do datku za wysługę lat.

Wskazał również, iż w art. 39 ust. 1 Karty Nauczyciela ustawodawca jednoznacznie określił, kiedy następuje zmiana wysokości wynagrodzenia nauczyciela, co oznacza, że Rada Gminy nie miała upoważnienia ponownie regulować tego zagadnienia w § 5 ust. 6 uchwały.

Wojewoda wskazał, iż regulamin ma charakter przepisu wykonawczego i musi bezwzględnie odpowiadać wymogom wewnętrznej zgodności systemu źródeł prawa, w

tym m. in. wynikających z art. 94 Konstytucji, w szczególności przy ustanawianiu aktów prawa miejscowego, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

W odniesieniu do § 6 ust. 4 uchwały podniósł, iż zgodnie z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela rada gminy posiada wprawdzie kompetencję do określenia corocznie w drodze regulaminu, m. in. wysokości stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz szczegółowych warunków przyznawania tych dodatków, jednak kwestionowany fragment § 6 ust. 4 uchwały nie stanowi ani o wysokości dodatku za warunki pracy, ani o szczegółowych warunkach jego przyznania. Skarżący zaznaczył ponadto, iż ustawodawca przyznał powyższe uprawnienie radzie gminy, ale wyłącznie jako rozwinięcie ogólnych warunków przyznawania tego dodatku określonych w rozporządzeniu Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 stycznia 2005 r. w sprawie wysokości minimalnych stawek wynagrodzenia zasadniczego nauczycieli, ogólnych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz wynagrodzenia za pracę w dniu wolnym od pracy (Dz. U z 2005 r. nr 22 poz. 181 ze zm., dalej rozporządzenia w sprawie wynagrodzenia nauczycieli).

Wojewoda nie zgodził się również z postanowieniem Rady, iż dodatek za warunki pracy przysługuje za faktycznie przepracowane godziny. Wojewoda podkreślił, iż zgodnie z art. 30 ust. 1 Karty Nauczyciela dodatek za warunki pracy stanowi jeden ze składników wynagrodzenia, co więcej z art. 91c tej Karty wprost wynika, iż „w zakresie spraw wynikających ze stosunków pracy, nieuregulowanych przepisami ustawy, mają zastosowanie przepisy Kodeksu Pracy, który przewiduje sytuacje, w których pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, nawet jeżeli nie świadczy pracy”. Zdaniem skarżącego rada gminy nie może więc uzależniać wypłaty któregoś ze składników wynagrodzenia od faktycznego wykonywania pracy i stanowić przepisów mniej korzystnych dla pracowników niż Kodeks Pracy. Wojewoda podkreślił również, iż z uwagi na zakres upoważnienia wynikający z art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela uchwalony regulamin nie może być przepisem szczególnym, w rozumieniu art. 80 Kodeksu Pracy, co do określania warunków zachowania lub utraty prawa do wynagrodzenia.

W odniesieniu do § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały Wojewoda podniósł, iż pozbawienie jakiegokolwiek składnika wynagrodzenia musi mieć wyraźne upoważnienie ustawowe oraz nie mieści się w normie kompetencyjnej z art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela, która pozwala jedynie na ustalenie szczegółowych warunków obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, a nie na

--
wprowadzenie warunków przyznawania prawa do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny zastępstw doraźnych, czy też pozbawienie prawa do wynagrodzenia. Poniósł również, iż art. 80 Kodeksu Pracy wyraźnie stanowi, iż wynagrodzenie należy się za wykonaną pracę, co oznacza, iż pozbawienie prawa do wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe narusza fundamentalną zasadę prawa pracy – zasadę ekwiwalentności świadczeń, co jest niedopuszczalne.

W odpowiedzi na skargę Przewodniczący Rady Gminy [REDAKTOWANE] wniósł o jej oddalenie. W uzasadnieniu Gmina podniosła, że postanowienia § 3 ust. 7, § 4 ust. 2, § 5 ust. 6, § 6 ust. 2 pkt 3 i ust. 4, § 10 ust. 2 uchwały nie naruszają art. 30 ust. 1 i 6 i art. 35 ust. 2 Karty Nauczyciela oraz art. 80 Kodeksu Pracy. Zdaniem Gminy z uwagi na fakt, iż powyższe postanowienia uchwały zostały zaskarżone jako przekraczające zakres ustawowego upoważnienia zawartego w art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela, należy przede wszystkim ustalić przedmiotowy zakres delegacji ustawowej, w szczególności to, co mieści się w zakresie pojęcia „szczegółowych warunków przyznawania dodatków”. Gmina podkreśliła, iż ustawodawca nie uściślił tego pojęcia, jak również nie nadał mu innego znaczenia niż to, które wynika z jego potocznego brzmienia, dlatego też podmiot będący adresatem upoważnienia zawartego w art. 30 ust. 6 określa „szczegółowe warunki przyznawania dodatków” poprzez możliwie najbardziej wyczerpujące wskazanie okoliczności, w których dodatki będą przysługiwały zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, tj. w sposób pozytywny, poprzez wyszczególnienie sytuacji, w których dodatek będzie przysługiwał, lub w sposób negatywny, poprzez wskazanie okoliczności, w których nie będzie przysługiwał.

Zdaniem Gminy zaskarżony § 3 ust. 7 uchwały określa w sposób negatywny szczegółowe warunki przyznawania dodatku motywacyjnego wymieniając sytuacje, w których przedmiotowy dodatek nie służy, tj. w warunkach wykonywania stażu, korzystania z urlopu dla poratowania zdrowia oraz w czasie przebywania w stanie nieczynnym. Przepis § 5 ust. 6 uchwały określa w sposób negatywny szczegółowe warunki przyznawania dodatku funkcyjnego, wymieniając sytuacje, w których dodatek nie służy, tj. w okresie nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy, w okresie urlopu dla poratowania zdrowia, w okresach, w których nie przysługuje wynagrodzenie zasadnicze oraz od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nauczyciel zaprzestał pełnienia stanowiska wychowawstwa lub funkcji z innych ważnych powodów, a jeżeli zaprzestanie tego pełnienia nastąpiło pierwszego dnia miesiąca – od tego dnia. Z kolei § 4

ust. 2 uchwały określa w sposób pozytywny szczegółowe warunki przyznawania dodatku za wysługę lat, wymieniając sytuacje, w których dodatek służy w pełnej wysokości, tj. także w okresie przebywania nauczyciela na urlopie dla poratowania zdrowia oraz na zwolnieniu lekarskim. Natomiast § 6 ust. 2 pkt 3 uchwały określa w sposób pozytywny szczegółowe warunki przyznawania dodatku za warunki pracy, stanowiąc, że przyznaje się go za okres faktycznego wykonywania pracy, za które przysługuje wynagrodzenie liczone jak za okres urlopu wypoczynkowego, zaś ust. 4 dodatkowo je doprecyzowuje.

Podniesiono również, iż powyższe postanowienia uchwały rzeczywiście powtarzają treść obowiązujących przepisów m. in. art. 80 Kodeksu Pracy oraz art. 39 ust. 1 Karty Nauczyciela, ponieważ są one konieczne do kompleksowego uregulowania szczegółowych warunków przyznawania dodatków, o których mowa w art. 30 ust. 1 pkt 2 tej Karty. W razie ich braku Gminie można byłoby zarzucić niewykonanie upoważnienia ustawowego z art. 30 ust. 6.

Zastrzeżenie o zakazie powtarzania przepisów ustawy dotyczy wyłącznie wysokości i warunków wypłacania składników wynagrodzenia określonych w art. 30 ust. 1 pkt 4, tj. nagród i innych świadczeń wynikających ze stosunku pracy, czyli nie odnosi się do wysokości i zasad przyznawania dodatków, o których mowa w art. 30 ust. 6 pkt 1. Powyższe oznacza, iż sam ustawodawca dopuścił możliwość powtórzenia w regulaminie przepisów ustawowych, regulujących kwestie dodatków, o ile rzeczywiście nie wykraczają one poza zakres udzielonego upoważnienia ustawowego, a więc w sytuacji gdy powtórzone przepisy odnoszą się do wysokości stawek dodatków oraz szczegółowych warunków ich przyznawania. Podkreślono, że dopiero w przypadku gdyby treść tych przepisów nie mieściła się w przedmiotowym zakresie upoważnienia ustawowego, można byłoby uznać, że doszło do naruszenia art. 30 ust. 6, art. 39 ust. 1 Karty Nauczyciela oraz art. 80 Kodeksu Pracy.

Gmina uznała również za zupełnie nietrafny zarzut odstąpienia przez jej radę od uregulowania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe oraz godziny doraźnych zastępstw, jako że kwestie te zostały uregulowane w § 7 uchwały.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu zważył, co następuje:

W świetle przepisów art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.) sąd administracyjny sprawuje w zakresie swojej właściwości kontrolę działalności administracji publicznej pod względem zgodności z prawem.

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. nr 153, poz. 1270) sądy administracyjne powołane zostały do kontroli m. in. aktów prawa miejscowego jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

Sąd uwzględniając skargę, na uchwałę, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 5 cytowanej ustawy stwierdza nieważność tej uchwały w całości lub w części albo stwierdza, że została wydana z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie jej nieważności (art. 147 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi). W myśl art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym uchwały organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Stosownie zaś do przepisu art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, po upływie terminu wskazanego w art. 91 ust. 1 (30 dni od dnia doręczenia uchwały) organ nadzoru nie może we własnym zakresie stwierdzić nieważności uchwały organu gminy. W tym wypadku organ może zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

W orzecznictwie sądowym przyjęto, iż dla stwierdzenia nieważności uchwały lub zarządzenia wystarczy istotne naruszenie prawa (oczywiste i bezpośrednie), nie jest zaś konieczne rażące naruszenie, warunkujące stwierdzenie nieważności decyzji czy postanowienia, o jakim mowa w przepisie art. 156 § 1 kpa, ale również nie wystarcza naruszenie nieistotne (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 7 listopada 2007 r., sygn. akt IV SA/Gi 928/07).

Przedmiotem kontroli sądowej jest w niniejszej sprawie uchwała Rady Gminy [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] r., nr [REDAKTOWANE] w sprawie regulaminu określającego wysokość i szczegółowe warunki przyznawania dodatków oraz innych składników wynagrodzenia nauczycielom zatrudnionym w placówkach oświatowych prowadzonych przez Gminę [REDAKTOWANE] w 2008 r.

Uchwała ta została podjęta na podstawie art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela, z którego wynika, że organ prowadzący szkołę będący jednostką samorządu terytorialnego, uwzględniając przewidywaną strukturę zatrudnienia, określa corocznie dla nauczycieli poszczególnych stopni awansu zawodowego, w drodze regulaminu obowiązującego od dnia 1 stycznia do 31 grudnia: 1) wysokość stawek dodatków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 (tj. dodatków: za wysługę lat, motywacyjny, funkcyjny i za warunki pracy), oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34; 2) szczegółowe warunki obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw, z zastrzeżeniem art. 35 ust. 3; 3) wysokość i warunki

wypłacania składników wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1 pkt 4 (nagrody i inne świadczenia wynikające ze stosunku pracy, z wyłączeniem świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i dodatków socjalnych okresowych w art. 54), o ile nie zostały one określone w ustawie lub w odrębnych przepisach.

Słuszne jest stanowisko organu nadzoru, iż powołane przezeń przepisy zaskarżonej uchwały w istotny sposób naruszają przepis art. 30 ust. 6 pkt 1 Karty Nauczyciela, z którego wynika, że rada gminy określa corocznie w drodze regulaminu obowiązującego od dnia 1 stycznia do 31 grudnia: 1) wysokość stawek dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy) oraz szczegółowe warunki przyznawania tych dodatków, z zastrzeżeniem art. 33 i 34. Przepisy te nie określają bowiem wysokości dodatków: za wysługę lat, motywacyjnego, funkcyjnego i za warunki pracy ani też nie regulują szczegółowych warunków ich przyznawania (np. podmiot, który ustala ten dodatek, okres na jaki przysługuje dodatek). Wobec powyższego rada gminy nie była umocowana do określenia w jakich sytuacjach nie przysługuje nauczycielom prawo do dodatku motywacyjnego (§ 3 ust. 7) czy dodatku funkcyjnego (§ 5 ust. 6) ani też w jakich sytuacjach nauczycielom przysługuje prawo do dodatku za wysługę lat (§ 4 ust. 2) i dodatku za warunki pracy (§ 6 ust. 2 pkt 3).

W przypadku dodatku za wysługę lat upoważnienie rady gminy do ustalenia wysokości, czy szczegółowych warunków jego przyznawania jest również ograniczona przepisem art. 33 Karty Nauczyciela, w którym ustawodawca sam rozstrzyga o kwestii wysokości tego dodatku, przyjmując, iż wynosi on 1% wynagrodzenia zasadniczego za każdy rok pracy i wypłacany jest w okresach miesięcznych poczynając od czwartego roku pracy, z tym, że nie może on przekroczyć 20% wynagrodzenia zasadniczego. Natomiast ust. 3 tego przepisu upoważnia ministra do spraw oświaty i wychowania do określenia przypadków zaliczania okresów zatrudnienia oraz innych okresów uprawniających do powyższego dodatku". Przepis § 4 ust. 2 uchwały w zakresie stanowiącym, iż dodatek za wysługę lat przysługuje nauczycielowi w pełnej wysokości także w okresie przebywania nauczyciela na urlopie dla poratowania zdrowia powtarza treść przepisu art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela, z którego wynika, że nauczyciel w okresie przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia zachowuje prawo do comiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku za wysługę lat oraz prawo do innych świadczeń pracowniczych, w tym dodatków socjalnych, o których mowa w art. 54. Ponadto przepis § 4 ust. 2 uchwały w zakresie stanowiącym, iż dodatek za wysługę lat przysługuje nauczycielowi w pełnej wysokości

także w okresie przebywania na zwolnieniu lekarskim narusza art. 80 Kodeksu Pracy, zgodnie z którym za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. Przepis art. 91 c ust. 1 Karty Nauczyciela, w zakresie nie uregulowanym w ustawie odsyła do Kodeksu Pracy, co oznacza, iż rada gminy nie posiada delegacji ustawowej do uregulowania w regulaminie wynagradzania nauczycieli kwestii, czy dodatek za wysługę lat, będący w myśl art. 30 ust. 1 pkt 2 tej Karty składnikiem wynagrodzenia nauczycieli, przysługuje nauczycielowi korzystającemu ze zwolnienia lekarskiego. Powyższe oznacza, iż rada gminy nie posiada upoważnienia ustawowego do uregulowania wysokości składników wynagrodzenia nauczyciela w okresie korzystania ze zwolnienia lekarskiego.

Poza tym przepis art. 5 ust. 6 zaskarżonej uchwały, określający kiedy następuje zmiana wysokości wynagrodzenia zbędnie normuje to, co reguluje w istocie przepis art. 39 ust. 1 Karty Nauczyciela, zgodnie z którym zmiana wysokości wynagrodzenia w czasie trwania stosunku pracy w związku z uzyskaniem kolejnego stopnia awansu zawodowego następuje z pierwszym dniem rokiem szkolnym następującego po roku szkolnym, w którym nauczyciel uzyskał wyższy stopień awansu zawodowego. Natomiast zmiana wysokości wynagrodzenia z innych przyczyn następuje z pierwszym dniem najbliższego miesiąca kalendarzowego, jeżeli inne przyczyny nie nastąpiły od pierwszego dnia danego miesiąca kalendarzowego. Do tego radzie gminy brakowało stosownego upoważnienia ustawowego.

Przepis § 6 ust. 4 zaskarżonej uchwały w części stanowiącej, iż: „dodatek za warunki pracy przysługuje za faktycznie przepracowane w tych warunkach godziny zajęć” istotnie jest sprzeczny z przytoczonym wyżej art. 80 Kodeksu Pracy, do którego przepisów odsyła wspomniany art. 91c ust. 1 Karty Nauczyciela. Trafne jest zatem twierdzenie organu nadzoru, iż rada gminy nie jest uprawniona aby uzależnić prawo do przyznania jednego ze składników wynagrodzenia nauczycielowi tzn. dodatku za warunki pracy od faktycznego wykonywania pracy w tych warunkach, ponieważ Kodeks Pracy reguluje sytuacje, w których pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia nawet gdy nie świadczy pracy.

Przepis § 10 ust. 1 pkt 2 zaskarżonej uchwały stanowiący, iż nauczycielom przysługuje wynagrodzenie dodatkowe za sprawowanie opieki nad dziećmi wyjeżdżającymi do innych miejscowości w ramach zielonych szkół – jak za 10 godzin ponadwymiarowych tygodniowo jest natomiast niezgodny z art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela, który zawiera upoważnienie dla rady gminy jedynie do ustalenia szczegółowych warunków

obliczania i wypłacania wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw. Natomiast przepis § 10 ust. 1 pkt 2 uchwały w istocie pozbawia nauczycieli wynagrodzenia za godziny *doraźnych zastępstw i za sprawowanie nadzoru pedagogicznego w dni wolne od pracy. Wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe i godziny doraźnych zastępstw stanowi jeden ze składników wynagrodzenia nauczycieli (art. 30 ust.1 pkt 3 Karty Nauczyciela).

Reasumując: Rada Gminy ██████████ przekroczyła upoważnienie określone w art. 30 ust. 6 pkt 2 Karty Nauczyciela. W orzecznictwie przyjęto, iż przepis art. 30 ust. 6 pkt 2 zawiera delegację do ustalania warunków wypłacania (wydawania) należnych kwot, a nie upoważnienie do decydowania, kiedy nauczyciel zachowuje lub traci prawo do wynagrodzenia za niezrealizowane godziny ponadwymiarowe (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 29 listopada 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 658/06). Ponadto powyższy przepis zaskarżonej uchwały narusza § 10 rozporządzenia w sprawie wynagrodzenia nauczycieli, zgodnie z którym nauczycielom, którzy w dniu wolnym od pracy realizują zajęcia dydaktyczne, wychowawcze lub opiekuńcze, a nie otrzymują za ten dzień innego dnia wolnego, przysługuje odrębne wynagrodzenie obliczane jak za godzinę ponadwymiarową.

Zaskarżone przepisy § 3 ust. 7, § 4 ust. 2, § 5 ust. 6, § 6 ust. 2 pkt 3 i ust. 4, § 10 ust. 2 uchwały naruszają przy tym art. 94 Konstytucji, zgodnie z którym organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze ich działania na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, a także art. 7 Konstytucji, w myśl którego uchwały organów samorządu terytorialnego mogą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa.

Naruszają one również zasady techniki prawodawczej określone w § 143 w związku z § 115 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002r. „Zasady techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2002 r., Nr 100, poz. 908). Stosownie do tych przepisów w uchwale zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Przepisy załącznika precyzują ogólną zasadę, z której wynika konieczność istnienia upoważnienia ustawowego do podejmowania aktów normatywnych przez radę gminy. Zakres kompetencji rady gminy wyznaczają więc przepisy ustawy. Zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego i stosuje się do niej wszystkie przytoczone unormowania.

Niezależnie od powyższego, odnosząc się do argumentacji odpowiedzi na skargę wskazać trzeba, iż nie zasługuje na uwzględnienie argument Gminy, że powtórzenie

przepisów ustawy jest niezbędne do kompleksowego uregulowania szczegółowych warunków przyznawania dodatków do wynagrodzenia nauczycieli. Potwierdza to orzecznictwo sądowe, z którego wynika, że nie jest dopuszczalne powtórzenie w jakimkolwiek akcie wydanym przez organy samorządowe regulacji ustawowych. Powtórzenie bowiem regulacji ustawowych powoduje ponowne nadanie aktowi ustawowemu klauzuli obowiązywania sytuacji gdy ustawowy akt obowiązuje już na innej podstawie prawnej, zaś organ samorządowy nie posiada uprawnień do stanowienia aktów rangi ustawy. Dlatego też powtórzenie treści ustawy w akcie wydanym przez organ samorządu terytorialnego stanowi istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z dnia 16 kwietnia 1992 r., II SA/ 99 / 92 – ONSA 1993 / 2/ 44, wyrok NSA z dnia 21 grudnia 1993r., SA/Wr 1793/ 93 – OSS 1995 / 4/ 142, wyrok NSA z dnia 14 października 1999 r. II SA/Wr 1179/ 98 – OSS 2000/ 1/ 17).

Powtórzenie przepisów ustawy stanowi istotne naruszenie § 137 załącznika do rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”.

Z tych względów Sąd stwierdził nieważność paragrafów: 3 ust. 7, 4 ust. 2, 5 ust. 6, 6 ust. 2 pkt 3, 6 ust. 4 we fragmencie „faktycznie przepracowane w tych warunkach” oraz 10 ust. 1 pkt 2 zaskarżonej uchwały.

Sąd zasądził od Gminy [REDAKTOWANE] na rzecz Wojewody [REDAKTOWANE] kwotę 240 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego (art. 200 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 14 ust. 2 pkt 1 lit. „c” rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.)

Sąd orzekł, że § 3 ust. 7, § 4 ust. 2, § 5 ust. 6, § 6 ust. 2 pkt 3, § 6 ust. 4 we fragmencie „faktycznie przepracowane w tych warunkach” oraz § 10 ust. 1 pkt 2 nie może być wykonany (art. 152 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Mając powyższe na uwadze Sąd, działając na podstawie art. 147 § 1 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, orzekł jak w sentencji.